

دوہڑے

مُدّت حرص جہانے والا، میں دل وچ باغ لگایا
اوڑک باغ ہو یا پروردہ، اتے نال گُلاں سبھ چھایا
جاں میں مُشک لیا ہر گُل تھوں، اتے بھیت چمن دا پایا
ہاشم بے بنیادی والا، مینوں مُشک گُلاں تھوں آیا

کَتول یار گئے دل جانی، جیہڑے رَوون دُور گئیاں نوں
جیوندیاں دی وات نہ چُجھدے، کیہ کرسن یاد مویاں نوں
بُجَن یاد پوَن دُکھ بنیاں، وچ پتتا وخت پیاں نوں
ایسے یار ملن سَنائی، پر ہاشم اساں جیہاں نوں

کون قبول خرابی کردا، پر لیکھ خراب کراوے
کس دا جیو نہ راج کرن دا، پر قسمت بھیک منگاوے
اپنے ہاتھ نہ سول سہی دی، پر سولی لیکھ سہاوے
خوش ہو ویکھ صبر کر ہاشم، تینوں جو کچھ لیکھ دکھاوے

مشق

- 1- تھلے دتے ہوئے آٹھنے ساہمنے دے بے ترتیب مصرعیاں دے ٹوٹیاں نوں جوڑ کے پورا شعر بناؤ۔
 - 1: کتول یار گئے دل جانی
 - 2: بچن یاد پون دُکھ بنیاں
 - 3: مُدّت حرص جہانے والا
 - 4: ایسے یار ملن سبّی
 - 5: جیوندیاں دی وات نہ پچھدے
 - 6: جاں میں مُشک لیا ہر گل تھوں
 - 7: ہاشم بے بنیادی والا
 - 8: اوڑک باغ ہو یا پروردہ
- 2- صحیح دے ساہمنے ”ص“ اُتے غلط دے ساہمنے ”غ“ اُپر دائرہ ”O“ لادیو۔
 - i - ص - غ: لیکھ خراب نہ کراوے
 - ii - ص - غ: کس دا جیوراج کرن دا
 - iii - ص - غ: اوڑک باغ ہو یا پروردہ
 - iv - ص - غ: خوش ہوو کیہ صبر نہ کر ہاشم
 - v - ص - غ: کون قبول خرابی کردا
 - vi - ص - غ: کتول یار گئے دل جانی
- 3- تھلے دتے لفظاں دے اُلٹ لکھو۔

کتول، یار، روون، دُور، گنیاں نوں، جیوندیاں دی، پچھدے، دُکھ، ملن، اسان، قبول کرنا، خرابی، خراب، خوش، صبر
- 4- پیٹھاں لکھے محاوریاں نوں جملیاں وچ انج ورتو کہ ایہناں دے معنی واضح ہو جاوَن۔

راج کرنا، بھیک منگنا، صبر کرنا، قبول کرنا، سول سہنا